

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **D. L.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. K. H., advokátkou v K., proti žalovanej **H. O.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. J. S., advokátom v K., **o vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 19 C 1067/2001, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 5. septembra 2007 sp.zn. 5 Co 93/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom z 9. júna 2006 č.k. 19 C 1067/2001-58 uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. X. nachádzajúci sa v bloku V., na K. V., pozostávajúci z troch izieb, kuchyne a príslušenstva, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazal ju zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku 1 000 Sk a trovy právneho zastúpenia 5 308 Sk na (bližšie nešpecifikovaný) účet zástupkyne žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 5. septembra 2007 sp.zn. 5 Co 93/2007 potvrdil rozsudok okresného súdu. Žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške 32 332 Sk, ktorú sumu zaviazal žalovanú zaplatiť zástupkyni žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla dovolaciemu súdu, aby tak napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok Okresného súdu Košice II z 9. júna 2006 č.k. 19 C 1067/2001-58 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že v konaní pred odvolacím súdom a nakoniec aj v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., konanie je tiež postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a samotné rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolaciemu súdu vytkla, že svoje nesprávne rozhodnutie založil výlučne na dokazovaní vykonanom súdom prvého stupňa, ktorý neúplne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu toto navrhla zamietnuť a žalovanú zaviazat' na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovala dovolateľka. Žalovaná tvrdí, že v danej veci jej postupom oboch súdov nižšieho stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom odvolací súd svoje nesprávne rozhodnutie založil výlučne na dokazovaní vykonanom súdom prvého stupňa.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalovanej nerespektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalovanej, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi na zistenie skutkového stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení.

Iné procesné vady (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotné tieto vady ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný

prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p., pretože trovy žalobkyne vzniknuté v súvislosti s jej vyjadrením k dovolaniu nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :